

китѣ изпитания въ свѣта, не може да прояви най-малкото търпѣние. Ние не вѣрваме въ такава вѣра. Величието на човѣка въ свѣта трѣбва да се прояви въ неговия характеръ. Величието на човѣка се показва само въ врѣме на страдания. Кога се показва учениятъ човѣкъ? — Когато рѣшава най-мѣкнитѣ задачи. Леснитѣ задачи и дѣцата могатъ да рѣшаватъ. Колко правятъ едно и едно? — Двѣ. Колко правятъ двѣ и двѣ? — Четири. Колко правятъ три и четири? — Седемъ. Тия задачи и дѣцата рѣшаватъ. Кой отъ васъ не знае да събира? Но ако ви задамъ една задача, напримѣръ, слѣдъ десетъ хиляди години на кое мѣсто ще се намѣри земята при своето движение? Или въ кой полюсъ ще се намѣри земята слѣдъ седемъ хиляди години? Ще можете ли да рѣшите тия задачи? Тукъ има дума учениятъ човѣкъ. Значи, само учениятъ човѣкъ, въ пълния смисълъ на думата, или мъдрецътъ, както азъ го наричамъ, може да рѣши тия задачи. Само той може да опрѣдѣли, какво ще бѣде вашето положение, вашиятъ животъ слѣдъ хиляда години, напримѣръ, онзи човѣкъ, който е заучилъ наизустъ нѣкои нѣща отъ Писанието, или отъ други нѣкой книги не може да рѣшава такива задачи. Истинско-знание е това което изтича отъ вѣтрѣ на човѣка и изисква вѣншни условия, за да се прояви. Знанията трѣбва да изтичатъ отъ човѣшкия духъ, т. е. трѣбва да излизатъ отъ вѣтрѣ навънъ. Вѣншнитѣ условия сѣ пакъ отъ Бога. Богъ е мислилъ дълго врѣме отвѣтрѣ, послѣ се проявилъ навънъ. Така и ние, когато мислимъ дълго врѣме отвѣтрѣ послѣ се проявяваме навънъ.

Слѣдователно, има двѣ реалности въ живота: